

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 15542/14
Дана 30.06.2016.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Олге Петровић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоњом, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа пуномоћник адвокат Родољуб М. Џамић из Врњачке Бање, Немањина А1/141, против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије – Рашки управни округ са седиштем у Краљеву, уз учешће заинтересованог лица Б.Б., ..., ради поништаја решења број 361-356-00010/2014-06 од 23.09.2014.године, у предмету грађевинском, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 30.06.2016.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије – Рашки управни округ са седиштем у Краљеву број 361-356-00010/2014-06 од 23.09.2014.године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбија се, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Општинске управе општине Врњачка Бања -Одељења за планирање и изградњу, инспекцијске и имовинско правне и стамбене послове бр. 356-10/14 од 21.03.2014.године, којим се, ставом 1. диспозитива, налаже инвеститору- А.А. из ... да у року од 15 дана од дана пријема овог решења, а уз претходно урађен пројекат рушења, изврши уклањање изведених радова на изградњи међуспратне таваничне конструкције од ферт гредица (постављени ферт носачи попуњени ферт испуном са међуспратним са међупростором попуњеним бетоном), на делу објекту на кп. бр. ... КО ... у ул., који су изведени супротно добијеном решењу о одобрењу бр. 351-308/11 од 22.09.2011.године, издатом на основу чл. 145. Закона о планирању и изградњи; ставом 2. диспозитива, уколико именовани не поступи по налогу из става 1. овог решења, овај орган ће извршити уклањање изведених радова принудним путем преко надлежног органа, а о трошку инвеститора и ставом 2. диспозитива, жалба изјављена на ово решење не одлаже извршење истог.

У тужби, поднетој овом суду дана 02.12.2014.године и на расправи, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога и навео да

је неспорно да је тужилац приступио извођењу радова на текућем одржавању свог стамбеног објекта и да је по налогу грађевинског инспектора поднео захтев у остављеном року надлежном органу за прибављање одговарајућег одобрења, односно дозволе, предлагајући увид у решење грађевинске инспекције општине Врњачка Бања бр. 356-10/14 од 18.03.2014. године, те је исти орган дана 21.03.2014.године донео решење 356-10/14 којим налаже инвеститору уклањање изведених радова, иако није утврдио све чињенице које су од утицаја за доношење законитог и правилног решења, што је наведено у жалби тужиоца, али што тужени није ценио у образложењу свог решења и није дао разлоге у односу на дати налог и право инвеститора да у року од 30 дана прибави код надлежног органа одговарајуће одобрење, а тужилац је у остављеном року поднео захтев за издавање одобрења за реконструкцију и санацију стамбеног објекта на кп. бр. ... КО Међутим, орган погрешно доноси закључак 31.07.2014.године да се до окончања поступка по решењу бр. 356-10/14 од 21.03.2014.године, поступак прекине што је погрешно, као и одлука другостепеног органа по жалби тужиоца од 29.10.2014.године. У конкретном случају ни првостепени ни другостепени орган нису имали у виду одредбе члана 183. став 4. Закона о планирању и изградњи, да се изузетно неће донети решење о враћању у првобитно стање, уклањање објекта, односно његовог дела, ако би тим уклањањем настала опасност по живот и здравље људи или суседне објекте или сам објекат, па је тужилац био принуђен да ангажује судског вештака грађевинске струке В.В. из ... која је изласком на лицу места дана 16.11.2014.године извршила увиђај и саставила свој извештај и закључак, који се доставља суду на оцену. Наводи и то да је тужилац власник стамбеног објекта са уделом својине 1/1, којим се не дира право власника суседног објекта Б.Б., који сталним притиском на службена лица, покушава да онемогући тужиоца, условљавањем давања своје сагласности, јер се не ради о сусвојини, већ о својини, које стање је у земљишним књигама Службе за катастар непокретности општине Врњачка Бања, а што је констатовао у свом извештају вештак грађевинске струке. На расправи пуномоћник тужиоца у односу на наводе заинтересованог лица на расправи навео да су ти наводи неаргументовани и не заснивају се на науци и струци, а тужилац се позива на налаз и мишљење вештака грађевинске струке и указује да се у конкретном случају не ради о сувласништву на парцели, већ о праву својине тужиоца на кп. бр. ... КО ..., а заинтересовано лице је власник кп. бр. ... КО ..., а међна линија иде кроз заједнички зид објекта, па сматра да није била неопходна сагласност заинтересованог лица за извођење било каквих радова на објекту тужиоца. Предлаже да се тужба уважи, поништи оспорено решење и пресудом суда реши ова управна ствар и пуној јурисдикцији.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да се тужба одбије.

Заинтересовано лице није доставио суду одговор на тужбу у остављеном року по пријему тужбе, а на расправи је оспорило наводе тужбе и навело да стамбени објекат на коме је тужилац изводио радове представља целину са стамбеним објектом заинтересованог лица, односно ради се о објекту на једном темељу на две кат. парцеле, са заједничким зидом од 15 цм, и то један стан у том објекту је у својину тужиоца, а други стан је у својини заинтересованог лица, који су подељени тим заједничким зидом. Заинтересовано лице је истакло и да је приликом извођења радова, тачније приликом отпочињења извођења радова на делу објекта у својини тужиоца, дошло до пуцања заједничког зида између станова тужиоца и заинтересованог лица, позивајући се на решење првостепеног органа бр. 351-368/11 од 26.02.2013.године, са клаузулом правоснажности, те да је тужилац с обзиром на ово решење изводио радове који му нису дозвољени. Предложило је да суд тужбу одбије.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. ЗУС-а, у присуству пуномоћника тужиоца, тужиоца и заинтересованог лица, у одсутности уредно позваног туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем

списа органа достављених уз одговор туженог на тужбу и писмена приложених уз тужбу и предатих на расправи од стране заинтересованог лица, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења од 23.09.2014. године, тужени орган је решавајући по жалби тужиоца изјављеној на првостепено решење од 21.03.2014.године, нашао да је жалба неоснована, јер је неспорно утврђено да је тужилац као инвеститор и после доношења решења о обустави радова на изградњи на делу кп. бр. ... КО ..., наставио са извођењем радова, а без прибављања одобрења, па је првостепени орган правилно поступио када је сходно чл. 176. ст. 1. тач. 6. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09,...50/13) донео ожалбено решење.

По оцени Управног суда, тужени орган је приликом доношења оспореног решења учинио повреде правила поступка које су биле од утицаја на решење ове управне. Ово са разлога што није отклонио учињене повреде правила поступка од стране првостепеног органа из члана 198. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), јер је диспозитив ожалбеног решења неодређен и нејасан је није јасан налог тужиоцу које изведене радове је дужан да уклони, без означавања њихових мера и димензија, а без тога се решење не би могло извршити. Како тужени орган није оспореним решењем отклонио, нити санкционисао учињену повреду правила поступка од стране првостепеног органа, учинио је повреду члана 232. Закона о општем управном поступку.

У поновном поступку надлежни орган је дужан да отклони учињене повреде правила поступка и да по жалби тужиоца донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изложеног, налазећи да је закон повређен на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, налазећи да нису испуњени услови из члана 43. став 1. истог закона, за одлучивање у спору пуне јурисдикције, јер природа ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 30.06.2016.године, I-3 У 15542/14

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Председник већа- судија
Љиљана Петровић

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП